

Arrest

nr. 302 618 van 1 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 19 februari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. VANGOIDSENHOVEN verschijnt voor de verzoekende partij

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Djiboutiaanse nationaliteit te hebben, zijn België binnengekomen op 18 december 2023 en dienen op 20 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekers op 8 januari 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar zij gehoord worden op 26 januari 2024.

1.3. Op 5 februari 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 12 mei 1974 te Djibouti-stad. U heeft de Djiboutiaanse nationaliteit en behoort tot de clan Furlabe.

U woonde uw hele leven tot aan uw huwelijk in de wijk Humbuli en verhuisde na uw huwelijk met uw echtgenote in 2018 naar Quartier 6. Uw vader en moeder overleden respectievelijk in 1984 en 1987. U werd grootgebracht door uw oom langs moederskant. U ging naar school tot de vijfde graad en begon daarna technisch werk te leren, als mecanicien. U werkte daarna als mecanicien tot u uw rijbewijs haalde, en werkte dan als chauffeur voor anderen tot u genoeg geld had om een eigen auto te kopen. Daarna werkte u tot aan uw vertrek als zelfstandig taxichauffeur.

In 2018 werd u lid van de oppositiepartij MRD. U was verantwoordelijk voor het informeren en vervoeren van andere leden.

U werd drie maal opgepakt door de politie. De eerste maal werd u gearresteerd op 13 mei 2021 en anderhalve dag vastgehouden en mishandeld. U hervatte uw politieke activiteiten. De tweede maal werd u een dag vastgehouden op 10 oktober 2023. U hervatte opnieuw uw politieke activiteiten. De derde maal werd u een dag vastgehouden op 14 november 2023. Tussen de arrestaties door werd u lastiggevalen door de politie en werd uw taxi enkele keren in beslag genomen.

Na uw laatste arrestatie besloot u het land te verlaten. U regelde via een smokkelaar de nodige documenten voor het verkrijgen van een visum en verliet op 17 december 2023 via de luchthaven van Djibouti het land met uw eigen paspoort en een toeristisch visum voor Frankrijk, vergezeld van uw echtgenote (CGVS nummer 23/01444B) en uw twee minderjarige kinderen. U reisde via Istanbul naar België, waar u aankwam op 18 december 2023. Op 18 december 2023 werd u een intrekking visum en een weigeringsbeslissing (bijlage 11 – terugdrijving) betekend omdat u niet in het bezit was van de nodige documenten en financiële middelen. Er werd besloten om u vast te houden aan de grens. U diende op 20 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Djibouti vreest u te worden gedood door de overheid omwille van uw politieke activiteiten. U vreest voor uw kinderen dat zij problemen zullen krijgen omwille van u.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten voor

- 1. Een originele lidkaart van MRD op uw naam*
- 2. Twee kopies van arrestatiebevelen*
- 3. Een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote*
- 4. Een kopie van uw eigen identiteitskaart*
- 5. Een kopie van de geboorteaktes van uw kinderen*
- 6. Een kopie van uw huwelijksakte in het Frans*
- 7. Een kopie van uw huwelijksakte in het Arabisch*

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader

van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw reismotieven, waarop uw visum werd ingetrokken en u de toegang tot het Belgische grondgebied werd geweigerd, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Djibouti, omdat u vreest gedood te worden door de overheid omwille van uw politieke activiteiten bij de oppositiepartij MRD (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 26.01.2024 (verder NPO), p. 33). Er dient te worden vastgesteld dat u heel vaag bent wat betreft uw zogenaamde politieke activiteiten en dat uw kennis van het politieke landschap in Djibouti, uw beweerde partij en haar activiteiten zeer beperkt is.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u maar vijf jaar naar school ging en laagopgeleid bent. De vragen die u tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg, werden hieraan aangepast. De meerderheid van de gestelde vragen waren kort en niet complex. Wanneer u de vraag niet begreep, werd die opnieuw uitgelegd. Het persoonlijk onderhoud verliep verder zonder problemen. U gaf ook op het einde van het persoonlijk onderhoud zelf aan de vragen goed begrepen te hebben (NPO, p. 33). **Bovendien mag zelfs van iemand met een lager opleidingsniveau verwacht worden dat hij een aantal basisvragen over zijn politieke activiteiten, over zijn eigen beweegredenen, over de activiteiten van de partij en over de partij zelf kan beantwoorden. U blijft hier echter in grote mate in gebreke.**

Ten eerste moet worden opgemerkt dat, vooraleer het onderwerp van uw politieke activiteiten uitdrukkelijk werd aangekaart, u tot twee maal toe de vraag kreeg wat u **in uw vrije tijd**, met andere woorden als u niet aan het werk was in uw taxi, deed (NPO, p. 6, 8). Opmerkelijk genoeg vermeldde u toen niet spontaan uw politieke activiteiten. U verklaart de eerste maal enkel dat u uw vrienden ontmoette op café om koffie te drinken en dat jullie daar samen praatten “over verschillende dingen, (...), wij praatten over het leven” (NPO, p. 6). De vraag werd daarna nog herhaald “u zei daarnet dat u in uw vrije tijd, toen u niet met uw taxi reed, met uw vrienden afsprak, deed u nog iets anders in uw vrije tijd?”, waarop u opnieuw herhaalt dat u op café koffie dronk en met uw vrienden praatte (NPO, p. 8). **Van iemand die in die mate politiek geëngageerd is dat hij zelfs na meerdere arrestaties zijn politieke activiteiten niet stopzet (zie verder), zou verwacht mogen worden dat hij dit onderwerp zelf aanbrengt wanneer dergelijke vragen gesteld worden, quod non. Bijgevolg kunnen er reeds op voorhand vraagtekens geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van uw politiek engagement.**

Verder bent u weinig concreet over de redenen waarom u besloot politiek actief te worden en waarom u besloot dat net in 2018 te doen. Zelfs van iemand die laaggeschoold is mag verwacht worden dat hij dit enigszins kan verklaren, des te meer van iemand die beweert zo geëngageerd geweest te zijn dat hij zijn activiteiten verderzette ondanks meerdere arrestaties en doodsb bedreigingen (zie verder). Zo verklaart u reeds voor 2018 aanhanger geweest te zijn (NPO, p. 9), “het zat toen in mijn bloed, ik heb geen kaart ontvangen toen”. Gevraagd om dit te verklaren, geraakt u niet verder dan “als mensen heb jij wel een voorkeur van de partijen, dus ik hield van de partij toen, MRD” (NPO, p. 9). U slaagt er niet in echt te situeren wanneer u voor het eerst deelnam aan een activiteit van de partij (NPO, p. 15-16). Ook bent u **zeer gefocust op het ontvangen van de lidkaart** – waarvan u een origineel voorlegt – **als moment waarop u echt politiek actief werd en als bewijs van uw politiek engagement**: “ik ben lid geworden in 2018, toen heb ik een kaart ontvangen” (NPO, p. 8), “ja, dan ontvang ik een kaart” (NPO, p. 9) en vóór 2018 “het zat toen in mijn bloed, ik heb geen kaart ontvangen toen” (NPO, p. 9). U kan hierbij aansluitend echter **geen zinvolle verklaringen afleggen over uw beweegredenen om net op dat moment lid te worden**, wat des te opmerkelijker is gezien uw leeftijd op dat moment – u werd immers 44 jaar in 2018 – , én het feit dat u net gehuwd was. Ook moet hier worden opgemerkt dat u verklaart dat u al getrouwd was “toen ik de kaart heb gekregen” (NPO, p. 11); terwijl uw echtgenote verklaart dat u al actief was in de politiek voor jullie huwelijk (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 26.01.2024 in dossier 23/01444B (verder NPO echtgenote), p. 8). U blijft ook dan overigens **nog steeds vasthouden aan het belang van de lidkaart**. Zo antwoordt u op de vraag waarom het voor u belangrijk was om dan lid te worden “de kaart was een bewijs dat ik lid was bij de MRD” (NPO, p. 11). Dat u die kaart zo graag wou “om de kaart in mijn zak te dragen, om aan mijn vrienden te tonen”, is ook een weinig overtuigend argument (NPO, p. 11). Wanneer er nogmaals wordt gepolst naar de concrete aanleiding om in 2018 die kaart te vragen, begrijpt u eerst de vraag niet (NPO, p. 11). Wanneer de vraag met andere bewoordingen wordt herhaald, verklaart u enkel dat andere partijen ook lidkaarten gaven aan hun leden en u daarom ook een lidkaart vroeg (NPO, p. 12). Ook wanneer u wordt gevraagd wat u moest doen “om lid te worden, om die kaart te krijgen?”, kan u geen antwoord geven op de vraag en herhaalt u “ik heb toen

de kaart gekregen”, waarna u vaagweg over activiteiten begint te praten (NPO, p. 10). Wanneer u nogmaals wordt gevraagd wat u moest doen om die lidkaart te krijgen, antwoordt u nogmaals naast de vraag “ik ben lid geworden in de partij. Ik was actief, fysiek, ik was de eerste persoon die daar stond” (NPO, p. 10). Pas wanneer de vraag nogmaals wordt herhaald, verklaart u “ik heb gezegd, omdat ik aanhanger ben bij de partij, ik wil jullie kaart krijgen”, en pas wanneer u wordt gevraagd tegen wie u dat zij, verklaart u “ik heb dat gezegd aan de ouderlingen” (NPO, p. 10). Hierbij aansluitend bent u heel vaag over wie in uw omgeving reeds actief lid was van de partij (en dus wie u geïnspireerd zou kunnen hebben): “ouderen”, “de ouderen waren onze burens, wij waren burens” (NPO, p. 10). Ook over de vraag waarom u die lidkaart zo graag wou, bent u zeer oppervlakkig: “omdat ik enthousiast was, ik was overtuigd over hun policy, ik houd van de partij, dus ik heb hen de kaart gevraagd” (NPO, p. 10). Wanneer u verder wordt gevraagd om uit te leggen waarom u enthousiast was, waarom u van de partij houdt, geraakt u niet verder dan “omwille van de rechtvaardigheid van de partij” (NPO, p. 11). Ook uw verklaring waarom u dan voor deze partij en niet een andere partij koos, is weinig overtuigend “het is de grootste partij in Djibouti” (NPO, p. 11). Wanneer de vraag verder nogmaals opnieuw wordt gesteld, is uw antwoord “omdat deze partij langer bestond dan de andere partijen” (NPO, p. 12). **Geen van de door u opgesomde redenen zijn fundamentele verklaringen die aan een specifieke partij kunnen worden gelinkt en kunnen bijgevolg uw keuze voor de partij niet ondersteunen of verantwoorden. De lidkaart is bovendien een handgeschreven document dat bijgevolg zeer makkelijk te manipuleren is. Zelfs aangenomen dat de lidkaart authentiek is, toont het hebben van een lidkaart aan sich nog niet aan dat u dermate politiek actief was, dat u hierdoor onder de negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten zou staan. Het louter in het bezit zijn van een kaart toont op zich nog geen doorgedreven politiek activisme aan.** Opmerkelijk genoeg kan u ondanks uw focus op de lidkaart, die u zes jaar zou hebben gehad en jaarlijks zou hebben laten vernieuwen, het logo van de partij, dat op deze lidkaart staat, ook niet beschrijven. U verklaart immers dat het logo enkel bestaat uit de drie woorden die samen MRD vormen (NPO, p. 15), terwijl iets anders blijkt uit de lidkaart die u zelf hebt voorgelegd.

Daarnaast bent u eveneens eerder vaag over de activiteiten waaraan u deelnam en uw eigen rol nadat u lid werd. Zo vertelt u spontaan “ik heb toen de kaart gekregen. Als er activiteit was, ik ging naar mijn wijk, quartier 6, ik praatte met de ouderlingen, ik vertelde dat er activiteit was, ik ging ook naar andere wijken, bijvoorbeeld quartier 2, quartier 3” (NPO, p. 10). Wanneer u dan uitdrukkelijk wordt gevraagd naar uw rol, functie in de partij, wat u deed voor de partij, komt u met een gelijkaardig even oppervlakkig antwoord “ik was een van de ouderlingen in de quartier, in de wijk, die als er iets was, als er iets was, het was niet alleen in mijn quartier, ik ging naar andere quartiers ook, ik sprak in het café ook met mensen” (NPO, p. 12). Ook het antwoord op de vraag waarover u dan sprak, is even oppervlakkig: “als er activiteit was, als er een ontmoeting was van de MRD” (NPO, p. 12). Hetzelfde geldt voor de vraag met wie u sprak “ik sprak met de inwoners, de burens, mensen die ik in de stad ontmoette” (NPO, p. 12). Na verduidelijking blijkt dat de enige mensen met wie u sprak mensen die u kende waren: “ik sprak niet met mensen die ik niet kende lid te zijn bij de partij, ik sprak wel met de leden van de partij, en de mensen die niet leden waren, maar kennissen van mij” (NPO, p. 12). U bent eveneens zeer vaag over de inhoud van de gesprekken: “we praatten over dat de partij rechtvaardig was, dat het beleid was goed, dat ze pogingen doen” (NPO, p. 13). Ook antwoordt u positief op de vraag of u opdrachten kreeg van de partij, maar kan u eigenlijk geen concreet voorbeeld geven van dergelijke opdracht. U antwoordt namelijk “er is een ontmoetingsplaats, elke quartier huurt een plaats om te ontmoeten. En daar ontmoetten de mensen. En daar is de toespraak gegeven, terwijl de mensen aan het luisteren zijn (NPO, p. 12). U antwoordt ook niet duidelijk op de vraag wie die toespraken gaf: “mensen van ons” (NPO, p. 12) en kan behalve de toespraken ook niet echt andere activiteiten benoemen: “de toespraken, wij kwamen samen in onze ontmoetingsplaatsen, en wij praatten onderling” (NPO, p. 13). Even later verklaart u wel dat u als taxichauffeur soms leden naar een ander wijk moest brengen, maar bent u opnieuw vaag bij de vraag wie u moest brengen “de ouderlingen van hier” (NPO, p. 13). Dat u hen moest vervoeren omdat ze oude mensen waren (NPO, p. 13) zegt ook niets over uw eigen politiek engagement. U bent eveneens vaag en tegenstrijdig over wanneer u voor het laatst aan een activiteit van uw partij zou hebben deelgenomen. Ten eerste bent u vaag over de inhoud van die activiteit: “we zijn samengekomen op een sensibilisatie ontmoeting (...) er kwamen mensen van andere quartiers, andere wijken, we kwamen samen” en “het was gewoon een sensibilisatie, awareness” (NPO, p. 16). Daarnaast ontwijkt u meermaals de vraag over wanneer dit precies was, om pas na enkele vragen te verklaren dat het in de negende maand van 2023 was (NPO, p. 16). Deze verklaring is eveneens tegenstrijdig met uw verklaringen na uw vrij relaas, wanneer u verklaart nog aan activiteiten deelgenomen te hebben na uw arrestaties in oktober (NPO, p. 28) en november 2023 (NPO, 29). **Deze verklaringen zorgen ervoor dat het belang van uw functie bij de partij, als enige functie al geloofwaardig geacht kan worden, zeer sterk geminimaliseerd wordt, aangezien u zich beperkte tot wie reeds lid was en mensen uit uw eigen kennissenkring en in elk**

geval niet actief aan ledenwerving deed, zoals u echter wel voor de DVZ had verklaard, waarmee u bijgevolg zichzelf tegenspreekt (Vragenlijst CGVS dd. 05.01.2024, vraag 3).

Opmerkelijk genoeg kent u niet de correcte betekenis van de afkorting “MRD” en verklaart u eerst dat, “wat is de afkorting, het is een partij”, en daarna dat de volledige naam “MRD” is. Wanneer u wordt gevraagd waar de individuele letters voor staan, verklaart u pas dat dit staat voor “mouvement, R is renouveau, en D démocratie” (NPO, p. 9), terwijl de afkorting staat voor “mouvement pour le renouveau démocratique et le développement” (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U leek problemen te hebben met de naam van de partij in het Somali en kreeg daarop de vraag of u de naam wel in het Frans kende, waarop u positief antwoordde. Aangezien u ook soms andere zaken, zoals data, in het Frans vermeldt, kan ervan uit gegaan worden dat u wel goed genoeg Frans spreekt om de volledige naam van de partij te kennen. **Dat u wel enige kennis heeft van de geschiedenis en belangrijke leden van de partij, toont geen doorgedreven politiek engagement aan. Bovendien weet u voornamelijk zaken die in te studeren zijn en staat deze kennis in schril contrast met uw oppervlakkige verklaringen over uw eigen beweegredenen en activiteiten en uw kennis van de inhoud van de engagementen en activiteiten van de partij.** Er kunnen in die zin zelfs enige vraagtekens geplaatst worden bij uw laaggeschoold profiel. Zo kent u de exacte oprichtingsdatum van de partij – toen nog PRD – 27 september 1992 (NPO, p. 13) en weet u dat Mohamed Djama Elabé de partij heeft opgericht (NPO, p. 14). U heeft al van USN gehoord (NPO, p. 14), een coalitie waar de MRD in het verleden deel van uitmaakte (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), waar u dan echter niet van op de hoogte bent – u verklaart immers dat de partij niet met andere partijen samenwerkte (NPO, p. 17). Ook antwoordt u op de vraag in welke landen de partij actief is enkel Djibouti (NPO, p. 14), wat opmerkelijk is gezien er ook belangrijke afdelingen van de partij zijn in Frankrijk – het land waarvoor u een visum aanvraagde, en België, waar de huidige voorzitter zeer lang verbleef én eveneens het land waar u omwille van uw beweerd lidmaatschap van de MRD asiel aanvraagde. U weet dat de huidige voorzitter Daher Ahmed Farah is (NPO, p. 13-14) en dat hij momenteel in Djibouti verblijft, maar eerder in België verbleef (NPO, p. 14). U verklaart echter dat hij al in 2013 naar Djibouti terugkeerde (NPO, p. 15). Hoewel het correct is dat hij in 2013 naar Djibouti terugkeerde, verbleef hij daarna opnieuw vijf jaar in België in een zelf opgelegd ballingschap en kondigde hij eind 2022 zijn terugkeer naar Djibouti aan (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Hij keerde op 27 december 2022 terug (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Zijn terugkeer was bovendien een belangrijk moment voor de partij, waardoor het moeilijk te geloven is dat u dit als actief lid niet opgevangen zou hebben. U kent eveneens de naam van de secretaris-generaal, Djama Houssein Robleh en van de vice-voorzitter, Mohamed Ahmed Kassim. U kan niet op de naam van de voorzitter van de vrouwen komen en op de vraag wie de jongerenvoorzitter is, antwoordt u “er zijn er veel” (NPO, p. 15), terwijl er in 2022 een nieuwe jongerenvoorzitter verkozen werd (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). U bent bovendien niet op de hoogte van andere belangrijke gebeurtenissen van de partij. Zo is het moeilijk te geloven dat de viering van de 31e verjaardag van de partij in september 2023 voor u onopgemerkt voorbij zou zijn gegaan (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Ook bent u niet op de hoogte van wanneer de verkiezingen in Djibouti hebben plaatsgevonden, wat het des te opmerkelijker maakt dat u wel de exacte oprichtingsdatum van de partij kent. Zo verklaart u dat de president nu drie jaar aan de macht is, en gokt u dat de presidentsverkiezingen plaatsvonden in 2019 (NPO, p. 17), terwijl de laatste presidentsverkiezingen plaatsvonden in 2021 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Ook noemt u de partij van de president verkeerdelijk “RBB” in plaats van de correcte benaming “RPP” (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier) (NPO, p. 17). U ziet eveneens over het hoofd dat er meer recent, namelijk in februari 2023, nog parlementsverkiezingen hebben plaatsgevonden, die overigens door de oppositiepartijen, waaronder uw eigen partij, geboycot werden (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

U blijft op de oppervlakte over uw beweegredenen om politiek actief te worden en uw keuze voor de partij MRD. U toont voor iemand die bijna zes jaar actief lid was van een politieke partij een gebrek aan kennis van de partijstandpunten en –structuur. U legt zeer oppervlakkige verklaringen af over uw eigen activiteiten bij de partij en bent amper op de hoogte van wat de partij doet en waar ze voor staan. Uit uw verklaringen blijkt bijgevolg dat u hoegenaamd niet aannemelijk kan maken een overtuigd sympathisant van enige politieke partij te zijn, en al zeker niet in die mate dat u een bedreiging zou vormen voor de autoriteiten van Djibouti. Uit alles blijkt bijgevolg in ieder geval geen overtuigd, (zelf)bewust en doorleefd (politiek) activisme.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan het door u beweerd politiek activisme in uw land van herkomst, kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan de persoonlijke problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid. Met betrekking tot uw verklaringen over uw vervolgingsfeiten kan bovendien

het volgende worden opgemerkt. U verklaart dat u in 2021 voor het eerst werd aangehouden op de 13e van de vijfde maand en zwaar werd mishandeld door de politie (NPO, p. 23). Opmerkelijk genoeg had u deze feiten, waarvan u voor het CGVS verklaart dat u ze nooit zal vergeten, **niet vermeld tijdens uw interview voor de DVZ**. Bij het begin van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS had u echter wel verklaard dat u daar in het kort alle relevante feiten had kunnen vermelden (NPO, p. 3). Daarop verspringt uw relaas ineens meer dan twee jaar in de tijd, naar oktober 2023, toen u voor een tweede keer werd opgepakt (NPO, p. 23) omdat “dan hebben ze gezien dat ik nog altijd bezig was met mijn activiteit”. U verklaart dat u toen u opnieuw werd opgepakt in Balbala was en naar een cel overgebracht waar twee andere mensen zaten, ’s avonds apart werd meegenomen en mishandeld, terug naar de cel werd gebracht en de volgende dag tegen de middag werd vrijgelaten (NPO, p. 23). Daarna verspringt uw verhaal naar het moment dat ze een arrestatiebevel aan u gaven de 14e van de elfde maand 2023 en dat u toen anderhalve dag werd vastgehouden, in een cel met anderen, maar wel apart werd mishandeld. U werd toen bedreigd “ze zeiden mij op dat moment zal je stoppen, en wij zullen jou dan met rust laten, of we gaan zo verder doen met jou tot jij dood bent” (NPO, p. 24). U besloot daarop dan te vertrekken (NPO, p. 24). Wat deze beslissing betreft, dient te worden opgemerkt dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat u reeds op het moment dat u uw paspoort aanvraag besloten had te vertrekken (NPO, p. 24), waardoor u zichzelf tegenspreekt. Ook spreekt u zichzelf tegen wanneer uw arrestaties uitgebreider worden overlopen. U verklaart namelijk, in tegenstelling tot tijdens uw vrij relaas, waar u zei dat u in Balbala was toen u gearresteerd werd (NPO, p. 23), dat u de tweede keer thuis een arrestatiebevel kreeg: “werd thuis gebracht, ik heb het meegenomen, zelf moest ik daar gaan” (NPO, p. 27). Ook verklaart u dat u zelf niet thuis was op het moment dat het eerste arrestatiebevel werd afgegeven, wat impliceert dat het aan uw vrouw werd afgegeven (NPO, p. 28). Over het tweede arrestatiebevel verklaart u eveneens dat uw vrouw degene was die thuis was toen het werd afgegeven (NPO, p. 29). Zij verklaart echter dat de arrestatiebevelen niet aan haar werden gegeven (NPO echtgenote, p. 17).

Het is in deze context eveneens opmerkelijk te noemen dat u, wanneer u de vraag wordt gesteld of u nog andere mensen van de partij kent die gelijkaardige zaken hebt meegemaakt, in zeer algemene termen antwoordt: “in Djibouti zijn er mensen die hetzelfde meemaken ik weet alle namen niet. Zodra jij lid wordt bij de oppositiepartij, dan krijg je problemen” (NPO, p. 30). Ook uw redenering dat net u gevisieerd werd omdat u zichtbaar was (NPO, p. 30), snijdt weinig hout in het licht van uw eerdere oppervlakkige verklaringen zoals hierboven uitgebreid besproken. Ook wanneer u op dat moment nogmaals de kans krijgt om dit beter uit te leggen, geraakt u niet verder dan dat u zichtbaar was, en dat u op verschillende plaatsen kwam ook buiten uw eigen wijk (NPO, p. 30). Hierbij aansluitend is het opmerkelijk dat u amper op de hoogte bent voor de redenen waarom de overheid leden van uw partij vervolgt. U verklaart immers: “iedereen die lid is in een partij hebben dezelfde schrik, de overheid vervolgt hen. Van de overheid mag het niet” (NPO, p. 31). Daarop gevraagd wat er niet mag van de overheid, kan u enkel verklaren: “de oppositie. De overheid wil niet dat de oppositiepartijen activiteiten uitvoeren” (NPO, p. 31).

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat uw **gedrag niet in overeenstemming te brengen is met de door u aangehaalde feiten en vrees**. Ten eerste acht het CGVS het hoogst onwaarschijnlijk dat u, ondanks het feit dat u een eerste maal werd gearresteerd en vastgehouden in 2021 uw politieke activiteiten zou hervatten en verderzetten ondanks de waarschuwing bij uw vrijlating dat u moest stoppen om deel te nemen aan de activiteiten en ondanks het feit dat u bang van hen was (NPO, p. 27). Uw verklaring dat u probeerde de politie te vermijden, valt ook moeilijk te rijmen met het feit dat u actief was als taxichauffeur. U kan bovendien geen degelijke uitleg geven bij de vraag waarom u het dan zo belangrijk vond om verder te blijven doen met uw activiteiten en komt met een vage verklaring: “omdat ik lid was van de partij. Ik kon niet zomaar stoppen bij hen.” (NPO, p. 27) en “ik zie onrechtvaardigheid in het land, ik kon niet zomaar stoppen” (NPO, p. 29). Het is nog opmerkelijker dat u verklaart uw activiteiten te zijn blijven verderzetten ondanks het feit dat uw auto – tevens uw bron van inkomsten – werd geconfisqueerd en u elke keer een boete moest betalen om uw taxi terug te krijgen (NPO, p. 27). Het is eveneens merkwaardig dat u, terwijl u verklaart dat u vaak ging onderduiken om de politie te vermijden, u zich wel tot twee keer toe op basis van de arrestatiebevelen die u verklaart gekregen te hebben zelf ging aanmelden bij de politie (NPO, p. 28). U verklaart enerzijds wél bang geweest te zijn voor de gevolgen als u zich niet zou aanmelden, maar heeft anderzijds wel steeds uw activiteiten verdergezet. Dergelijk gedrag is volstrekt onverzoenbaar met uw voorgehouden vrees voor vervolging omwille van uw politieke activiteiten. **In het licht van dergelijk doorzettingsvermogen mochten er bovendien van u los van uw opleidingsniveau ook wel veel duidelijker verklaringen verwacht worden over uw beweegredenen voor uw politiek engagement en over uw kennis van de activiteiten van de partij**. Daarnaast dient er ook op gewezen te worden dat u bij aankomst in België de Belgische luchtvaartpolitie heeft voorgelogen wat betreft uw reismotieven en pas toen u een weigering tot het grondgebied kreeg, besloot om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Nochtans kan er verwacht worden van iemand die zijn land ontvlucht omwille

van bedreigingen omwille van zijn politieke activiteiten en bij terugkeer vreest gedood of opgesloten te worden, dat deze bij aankomst in een Europese lidstaat onmiddellijk een verzoek om internationale zou indienen, eerder dan eerst nog de autoriteiten van diezelfde lidstaat voor te liegen. Uw verklaring dat u moe was van uw reis en daarom niets aan de politie heeft gezegd bij aankomst, is geen afdoende excuus (NPO, p. 31). Immers kan er aangenomen worden dat u voor uw reis onderzoek zou gedaan hebben naar uw opties bij aankomst in Europa – en bijgevolg ook uw optie om internationale bescherming te verzoeken zou bekeken hebben – gezien u deze reis al bijna meer dan drie maanden – sinds u uw paspoort aanvraag (NPO, p. 20) – aan het voorbereiden was. Het feit dat u echter pas een verzoek om internationale bescherming indiende nadat u de toegang tot het Belgische grondgebied werd geweigerd, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees bij terugkeer naar Djibouti dan ook nog verder.

Bovendien moet worden vastgesteld dat u met uw eigen paspoort reisde en verklaart geen problemen te hebben gehad op de luchthaven van Djibouti bij uw vertrek (NPO, p. 23). Het is echter een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Het is dan ook niet aannemelijk dat iemand die wordt gezocht door de autoriteiten op die manier onopgemerkt het land zou kunnen verlaten. Voorgaande vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en ondermijnen verder uw vrees ten opzichte van de Djiboutiaanse autoriteiten. Met betrekking tot uw paspoort dient bovendien te worden opgemerkt dat dit werd afgegeven op 9 oktober 2023 door de nationale politie ("D.G.P.N. Police Nationale"), opmerkelijk genoeg de dag voordat er door diezelfde "Police Nationale" een aanhoudingsbevel tegen u werd afgeleverd, wat impliceert dat u al op de radar van de politiediensten moet hebben gestaan op het moment dat het paspoort werd afgegeven. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat "een jongen" die daar werkte en die u kende uit de wijk (maar van wie u enkel de voornaam kent) de nodige invloed zou hebben gehad om de afgifte van uw paspoort te faciliteren. U bent bovendien ook vaag over hoe hij u dan precies geholpen zou hebben (NPO, p. 21). Ook verklaart u zelf dat u het paspoort aanvraag omdat u besloten had het land te verlaten (NPO, p. 20) en dat u minder dan tien dagen op uw paspoort moest wachten (NPO, p. 21), wat dan weer impliceert dat u reeds besliste het land te verlaten voor u wist dat er het eerste aanhoudingsbevel tegen u was uitgevaardigd, maar meer dan twee jaar na uw eerste beweerde aanhouding, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen daarover verder ondermijnt. Hierbij aansluitend dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de smokkelaar en het verkrijgen van het visum niet overeenstemmen met de verklaringen van uw echtgenote. Zo verklaart u dat de smokkelaar voor u de nodige papieren voor het visum regelde (NPO, p. 21), nadat u door een jongen die u kende, Said, met hem in contact werd gebracht (NPO, p. 22). Uw echtgenote verklaarde echter voor de DVZ dat haar broer jullie met de smokkelaar in contact had gebracht (Verklaring DVZ echtgenote dd. 05.01.2023, vraag 32) en voor het CGVS dat ze niet wist wie u met de smokkelaar in contact had gebracht (NPO echtgenote, p. 19). U geeft hierbij bovendien toe dat u de Franse autoriteiten moedwillig heeft misleid wat betreft uw reismotieven: "hij heeft mij een compleet dossier meegegeven. Hij heeft geregeld dat wij goed werk hadden" (NPO, p. 22).

Dat u heeft nagelaten om doorheen de ganse procedure alle elementen ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aan te brengen en u leugenachtige verklaringen aflegde betreffende de omstandigheden van uw vertrek uit Djibouti en uw reis naar België, doet op ernstige wijze verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien verzaakt u aan uw plicht tot medewerking, aangezien het CGVS in de onmogelijkheid gesteld wordt een zicht te krijgen op uw werkelijke situatie.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet weet te overtuigen dat u uw land van herkomst, Djibouti, heeft verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de autoriteiten - laat staan dat u niet naar Djibouti zou kunnen terugkeren omwille van deze vrees. Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde (of in dat van uw kinderen en echtgenote) geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. De door u voorgelegde lidkaart werd reeds eerder besproken. Bovendien dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke waarde van een waarschijnlijk, coherent en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. De kopie van uw lidkaart wordt niet ondersteund door geloofwaardige en coherente verklaringen omtrent uw lidmaatschap van de MRD en kan de ongeloofwaardigheid van dergelijke verklaringen niet opheffen. De kopie van uw identiteitskaart en die van uw echtgenote bevat louter persoonsgegevens, die hier niet ter discussie staan. Hetzelfde geldt voor de geboorteaktes van uw kinderen en uw huwelijksaktes. Wat de kopies van de

arrestatiebevelen betreft, is het ten eerste zeer opmerkelijk dat u verklaart van (bijna) alle andere documenten over de originelen te beschikken hier in België (die u niet hoeft te bezorgen omdat het om documenten gaat die louter betrekking hebben op persoonsgegevens die niet ter discussie staan), behalve van deze documenten die het meest verband houden met uw redenen voor vertrek uit uw land van herkomst. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan deze twee documenten geen authenticiteitswaarde kan worden gehecht. Ook gaan zij niet gepaard met geloofwaardige verklaringen van uwentwege. Bovendien roepen beide documenten mevrouw, “Mme S. S. M.” op, en niet Mr/Monsieur M. S. S., zoals op uw paspoort staat genoteerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 19 oktober 1981 te Djibouti-stad. U heeft de Djiboutiaanse nationaliteit en behoort tot de clan Darod. Uw moeder werd geboren in Ethiopië en is etnisch Oromo. Zij verkreeg de Djiboutiaanse nationaliteit. Uw vader was leerkracht en uw moeder was huisvrouw.

U woonde uw hele leven tot aan uw huwelijk in de wijk Humbuli en verhuisde na uw huwelijk met uw echtgenoot in 2018 naar Quartier 6. U haalde uw diploma na de 12e graad middelbare school en volgde een computercursus. U heeft nooit gewerkt en was huisvrouw.

In 2018 werd uw echtgenoot lid van de oppositiepartij MRD. Hij had geen grote rol en werkte in de wijken, waar hij in gesprek ging met jongens en hen over de organisatie vertelde.

Uw echtgenoot werd meerdere keren gearresteerd en meegenomen door de politie. U leefde sinds uw huwelijk in angst omwille van zijn problemen en vreesde dat hij gedood zou worden. U vroeg hem om te stoppen, maar hij zette zijn activiteiten verder.

Op een bepaald moment besloot uw echtgenoot dat jullie het land zouden verlaten. Hij regelde via een smokkelaar de nodige documenten voor het verkrijgen van een visum en jullie verlieten op 17 december 2023 via de luchthaven van Djibouti het land met jullie eigen paspoort en een toeristisch visum voor Frankrijk. U reisde samen met uw echtgenoot (CGVS nummer 23/01444) en uw twee minderjarige kinderen. U reisde via Istanbul naar België, waar u aankwam op 18 december 2023. Op 18 december 2023 werd u een intrekking visum en een weigeringsbeslissing (bijlage 11 – terugnrijving) betekend omdat u niet in het bezit was van de nodige documenten en financiële middelen. Er werd besloten om u vast te houden aan de grens. U diende op 20 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Djibouti vreest u dat uw echtgenoot zal worden gedood door de overheid omwille van zijn politieke activiteiten. Als ze hem niet vinden, gaan ze u viseren. U vreest voor uw kinderen dat zij problemen zullen krijgen omwille van uw echtgenoot.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten voor

- 1. Een originele lidkaart van MRD op uw naam*
- 2. Twee kopies van arrestatiebevelen*
- 3. Een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote*
- 4. Een kopie van uw eigen identiteitskaart*
- 5. Een kopie van de geboorteaktes van uw kinderen*
- 6. Een kopie van uw huwelijksakte in het Frans*

7. Een kopie van uw huwelijksakte in het Arabisch

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw reismotieven, waarop uw visum werd ingetrokken en u de toegang tot het Belgische grondgebied werd geweigerd, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Djibouti, omdat u vreest dat uw echtgenoot gedood zal worden door de overheid omwille van zijn politieke activiteiten bij de oppositiepartij MRD (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 26.01.2024 (verder NPO), p. 19). Ze zullen u viseren als ze hem niet vinden. U vreest dat ook uw kinderen hier gevolgd van zullen dragen.

Er dient te worden vastgesteld dat uw echtgenoot (CGVS nummer 2301444) op de oppervlakte blijft over zijn beweegredenen om politiek actief te worden en zijn keuze voor de partij MRD. Hij toont voor iemand die bijna zes jaar actief lid was van een politieke partij een gebrek aan kennis van de partijstandpunten en –structuur. Hij legt zeer oppervlakkige verklaringen af over zijn eigen activiteiten bij de partij en is amper op de hoogte van wat de partij doet en waar ze voor staan. Uit zijn verklaringen blijkt bijgevolg dat hij hoegenaamd niet aannemelijk kan maken een overtuigd sympathisant van enige politieke partij te zijn, en al zeker niet in die mate dat hij een bedreiging zou vormen voor de autoriteiten van Djibouti. Uit alles blijkt bijgevolg in ieder geval geen overtuigd, (zelf)bewust en doorleefd (politiek) activisme in hoofde van uw echtgenoot. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan het door uw echtgenoot beweerd politiek activisme in jullie land van herkomst, kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit voort zouden zijn gevloeid voor hem persoonlijk en als gevolg daarvan voor u en de rest van het gezin.

Bovendien moet worden vastgesteld dat ook uw verklaringen over zijn politieke activiteiten eerder vaag zijn én dat een aantal van de verklaringen die u over zijn politieke activiteiten aflegt, de verklaringen van uw echtgenoot tegenspreken. Van iemand die verklaart gevlucht te zijn omwille van de politieke problemen van haar echtgenoot mag echter wel verwacht worden dat zij in grote lijnen op de hoogte is van zijn activiteiten én dat haar verklaringen overeenstemmen met die van haar echtgenoot. Zo kent u, net als uw echtgenoot, niet de correcte benaming van de afkorting “MRD”. U denkt dat het “mouvement voor democratie, zo iets” is (NPO, p. 8). Ook verklaart uw echtgenoot dat jullie reeds getrouwd waren toen hij lid werd van de partij (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 26.01.2024 in dossier 23/01444 (verder NPO echtgenoot, p. 11), terwijl u verklaart dat hij al actief was in de politiek voor jullie huwelijk (NPO, p. 8). Ook bent u niet goed op de hoogte van zijn redenen om lid te worden van de partij: “omwille van de oppressie tegen de mensen, er waren veel problemen tegen de mensen” (NPO, p. 8). Op de vraag over welke problemen dat dan ging, antwoordt u heel breed “op vlak van economie, politiek, onderwijs, gezondheid, er zijn veel problemen” (NPO, p. 8). Bovendien verklaart u dat hij “geen grote rol had” en dat hij “één van de jongens die in de wijken werkt” was (NPO, p. 8). U legt uit dat hij “gaat in gesprek met de jongens, hij vertelt over de organisatie, zo iets” (NPO, p. 9). U verklaart dat hij daar als taxichauffeur veel tijd voor had en altijd betrokken was (NPO, p. 9). Gevraagd of hij nog andere activiteiten had bij de partij, geeft u toe dat u niet goed op de hoogte bent van wat hij nog deed (NPO, p. 9). Later nogmaals gevraagd wat hij vertelde over zijn werk bij de partij, antwoordt u in heel algemene termen dat de partij verandering wil brengen en ontwijkt u daarmee de vraag over de persoonlijke activiteiten van uw echtgenoot (NPO, p. 13). Verder brengt u weinig verduidelijking bij uw eerdere verklaringen: “zijn werk was vooral sensibiliseren, met mensen in gesprek te gaan, om verandering te brengen” (NPO, p. 13). U verklaart dat hij “de inwoners in de wijk” moest sensibiliseren (NPO, p. 14), wat niet echt overeenstemt met de verklaringen van uw echtgenoot. Hij verklaart immers dat hij in verschillende wijken actief was, en dat hij vooral sprak met leden van de partij die hij al kende, en kennissen die nog geen lid waren van de partij (NPO echtgenoot, p. 12).

Ook wat de vervolgingsfeiten die uw echtgenoot onderging betreft, zijn uw verklaringen eerder vaag en stemmen jullie verklaringen niet geheel overeen. Zo weet u niet of uw echtgenoot die problemen al had voor jullie huwden (NPO, p. 15) en is het opmerkelijk dat u daar nooit naar gevraagd heeft. Het is evenzeer opmerkelijk dat jullie niet over de problemen spraken (NPO, p. 15). Op de vraag of jullie erover spraken begint u immers opnieuw over zijn enthousiasme voor de partij en de verandering die hij wil brengen. U ontwijkt eveneens de vraag over zijn reactie op de problemen met de stelling “wat kon hij dan doen, het is de overheid. Hij kon er niks aan doen, aan de overheid, soms moest hij onderduiken, soms moest hij stil blijven”. U verklaart dat hij begon onder te duiken “telkens als zij in de wijk kwamen” (NPO, p. 15) en nadat u hem verwittigde dat ze bij u thuis waren langsgesproken (NPO, p. 16), terwijl uw echtgenoot verklaart dat hij onderdook/ergens anders overnachtte als hij nood had aan rust, zonder concrete aanleiding (NPO echtgenoot, p. 31). Ook heeft u het over systematische doodsbedreigingen (NPO, p. 15), terwijl uw echtgenoot verklaart dat hij pas op het einde bij de derde arrestatie met de dood bedreigd werd (NPO echtgenoot, p. 31). Bovendien bent u niet echt op de hoogte van de redenen waarom uw echtgenoot gezocht werd, behalve “omwille van de partij, omwille van de politiek” (NPO, p. 16). Daarnaast ontwijkt u de vraag over hoe vaak hij gearresteerd was eerst twee maal, om de derde maal te verklaren dat hij “meerdere keren, van 2018 tot heden werd hij meegenomen, geslagen en vrijgelaten” (NPO, p. 16). Erop gewezen dat meerdere keren zowel twee als honderd keer kan betekenen, en gevraagd om concreter te zijn, antwoordt u dat u geen datums kan geven. U verklaart dat hij in de tweede maand van 2023 werd meegenomen, de tiende maand, de elfde maand (NPO, p. 16). Er moet worden opgemerkt dat uw echtgenoot zijn eerste arrestatie in 2021 situeert (NPO echtgenoot, p. 23) – 3 jaar na 2018 zoals u verklaart – en de arrestatie in de tweede maand van 2023 niet vermeldt. Ook op de vraag hoe de arrestatiebevelen bij jullie terechtkwamen, verklaart u niet hetzelfde als uw echtgenoot. U verklaart immers dat ze ze niet aan u gaven, maar aan uw echtgenoot (NPO, p. 17); terwijl hij het omgekeerde verklaart (NPO echtgenoot, p. 27-28). Ook verklaart u dat hij naar aanleiding van die arrestatiebevelen niet ging onderduiken, omdat ze hem toch altijd zouden kunnen vinden (NPO, p. 17); terwijl hij net verklaart dat hij niet wou onderduiken omdat hij dan voor altijd ondergedoken zou moeten blijven (NPO echtgenoot, p. 28).

Daarnaast dient er ook op gewezen te worden dat u bij aankomst in België de Belgische luchtvaartpolitie heeft voorgelogen wat betreft uw reismotieven en pas toen u een weigering tot het grondgebied kreeg, besloot om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Nochtans kan er verwacht worden van iemand die zijn land ontvlucht omwille van bedreigingen omwille van zijn politieke activiteiten en bij terugkeer vreest gedood of opgesloten te worden, dat deze bij aankomst in een Europese lidstaat onmiddellijk een verzoek om internationale zou indienen, eerder dan eerst nog de autoriteiten van diezelfde lidstaat voor te liegen. Uw verklaring dat u in een stressvolle situatie was en eerst het land wou binnenkomen en daarna tot rust wou komen vooraleer asiel aan te vragen, is geen afdoende excuus (NPO, p. 20). Immers kan er aangenomen worden dat u voor uw reis onderzoek zou gedaan hebben naar uw opties bij aankomst in Europa – en bijgevolg ook uw optie om internationale bescherming te verzoeken zou bekeken hebben – gezien u deze reis al bijna meer dan drie maanden – sinds u uw paspoort aanvraag (NPO, p. 10) – aan het voorbereiden was. Het feit dat u echter pas een verzoek om internationale bescherming indiende nadat u de toegang tot het Belgische grondgebied werd geweigerd, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees bij terugkeer naar Djibouti dan ook nog verder.

Bovendien moet worden vastgesteld dat u met uw eigen paspoort reisde en verklaart dat jullie geen problemen hebben gehad op de luchthaven van Djibouti bij uw vertrek (NPO, p. 11). Het is echter een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Het is dan ook niet aannemelijk dat iemand die wordt gezocht door de autoriteiten – in casu uw echtgenoot – op die manier onopgemerkt met zijn hele gezin het land zou kunnen verlaten. Voorgaande vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en ondermijnen verder uw vrees ten opzichte van de Djiboutiaanse autoriteiten. Met betrekking tot uw paspoort dient bovendien te worden opgemerkt dat dit werd afgegeven op 9 oktober 2023 door de nationale politie (“D.G.P.N. Police Nationale”), opmerkelijk genoeg de dag voordat er door diezelfde “Police Nationale” een aanhoudingsbevel tegen uw echtgenoot werd afgeleverd, wat impliceert dat uw echtgenoot al op de radar van de politiediensten moet hebben gestaan op het moment dat de paspoorten werden afgegeven. U weet bovendien ook niet zeker of uw echtgenoot hulp nodig had van “kennissen” om het paspoort voor hem te laten regelen, u denkt van wel (NPO, p. 10). Ook de verklaringen van uw echtgenoot hierover zijn zeer vaag (NPO echtgenoot, p. 21). Bovendien heeft u het over een verlenging van beide paspoorten (NPO, p. 10), terwijl uw echtgenoot verklaart dat hij een nieuw paspoort aanvraag en u uw paspoort verlengde (NPO echtgenoot, p. 21). Ook verklaart u zelf dat u het paspoort aanvraag omdat u (en uw echtgenoot) besloten had(den) het land te verlaten en dat u ongeveer een week op het

paspoort moest wachten (NPO, p. 10), wat dan weer impliceert dat jullie reeds beslisten het land te verlaten voor jullie wisten dat er een eerste aanhoudingsbevel tegen uw echtgenoot was uitgevaardigd, wat de geloofwaardigheid van jullie verklaringen daarover verder ondermijnt.

Hierbij aansluitend dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de smokkelaar en het verkrijgen van het visum niet overeenstemmen met de verklaringen van uw echtgenoot. Zo verklaart uw echtgenoot dat de smokkelaar de nodige papieren voor het visum regelde (NPO echtgenoot, p. 21), nadat hij door een jongen die hij kende, Said, met de smokkelaar in contact werd gebracht (NPO echtgenoot, p. 22). U verklaart echter voor de pauze dat de smokkelaar een kennis van uw echtgenoot was (NPO, p. 10), en na de pauze dat uw echtgenoot de smokkelaar "via iemand" vond (NPO, p. 19). U ontwijkt de vraag daarna nogmaals door te stellen "hij kent de persoon", daarna nogmaals door te stellen "iemand heeft tegen hem gezegd dat er een smokkelaar is" en pas bij de vierde keer vragen "ik ken de naam van de persoon niet, ik ben er niet zeker van of hij S. of S., heeft hij mij gezegd (NPO, p. 19). U spreekt hier bovendien uw eerdere verklaringen van voor de DVZ tegen. U had daar immers verklaard dat uw broer degene was die jullie in contact bracht met andere mensen die jullie hielpen (Verklaring DVZ dd. 05.01.2023, vraag 32). Ook heeft u het over een interview op de Franse ambassade voor de aanvraag van het visum (NPO, p. 11), terwijl uw echtgenoot verklaart dat ze enkel het dossier in ontvangst namen en zijn vingerafdrukken namen (NPO echtgenoot, p. 22). U geeft hierbij bovendien toe dat u de Franse autoriteiten moedwillig heeft misleid wat betreft uw reismotieven, u verklaart immers dat de smokkelaar papieren regelde zodat het zou lijken alsof u werkte, terwijl dat niet zo was (NPO, p. 11). Het is eveneens opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van hoeveel de smokkelaar gekost heeft (NPO, p. 11), aangezien uw echtgenoot verklaart dat u zowel uw eigen juwelen als juwelen van uw moeder heeft verkocht en uw familie jullie ook heeft geholpen (NPO echtgenoot, p. 23).

Dat u heeft nagelaten om doorheen de ganse procedure alle elementen ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aan te brengen en u leugenachtige verklaringen aflegde betreffende de omstandigheden van uw vertrek uit Djibouti en uw reis naar België, doet op ernstige wijze verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien verzaakt u aan uw plicht tot medewerking, aangezien het CGVS in de onmogelijkheid gesteld wordt een zicht te krijgen op uw werkelijke situatie.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet weet te overtuigen dat u uw land van herkomst, Djibouti, heeft verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de autoriteiten - laat staan dat u niet naar Djibouti zou kunnen terugkeren omwille van deze vrees. Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde (of in dat van uw kinderen en echtgenoot) geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten – identiek aan de documenten die door uw echtgenoot worden voorgelegd – wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. Deze documenten werden reeds uitgebreid besproken in de beslissing van uw echtgenoot. De lidkaart en de arrestatiebevelen hebben bovendien geen betrekking op u persoonlijk. De kopie van uw identiteitskaart en die van uw echtgenoot bevat louter persoonsgegevens, die hier niet ter discussie staan. Hetzelfde geldt voor de geboorteaktes van uw kinderen en uw huwelijksaktes.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren in een eerste middel een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 193 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 62, 57/7, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Zij betogen dat verzoeker een laaggeschoold man is, hij slechts zeer beperkt onderwijs heeft genoten en dat zijn cognitieve vaardigheden bijzonder beperkt zijn. Hoewel de lage scholing vermeld wordt in de bestreden beslissing, wordt er volgens hen niet voldoende rekening mee gehouden. Verzoeker sprak niet over zijn politieke bezigheden omdat het begrip vrije tijd voor hem staat voor rust en ontspanning. Zij erkennen dat die vraag herhaald wordt, maar wijzen erop dat *protection officer* weer spreekt van vrije tijd, waardoor verzoeker niet weet wat er bedoeld wordt. Zij wijzen erop dat verzoeker van meet af aan te kennen heeft gegeven dat hij vreest voor zijn leven op grond van zijn activiteiten voor de MRD. Ook zijn antwoorden op de vragen naar zijn kennisniveau van het politiek landschap getuigen volgens hen van bijzonder beperkte cognitieve vaardigheden. Het woord logo is hem onbekend en wanneer hij gevraagd wordt de drie woorden van MRD uit te leggen, geraakte hij in de war. Zij menen dat de vraagstelling niet afdoende was en beroepen zich op het voordeel van de twijfel.

Zij vervolgen dat de commissaris-generaal de vragen over de politiek kwalificeert als basisvragen, maar voeren aan dat wat iets basis is, afhangt van het kennisniveau. Zij menen dat het onderzoek niet omstandig gevoerd werd. Zij wijzen erop dat verzoekers politiek engagement teruggaat tot zijn jonge jaren. Hij antwoordde naar waarheid dat hij eerst sympathisant was voor de MRD en dat hij in 2018 lid werd. Als reden hiervoor gaf hij aan dat het in zijn bloed zat en dat hij hield van de MRD. Hij identificeert zich aldus met de idealen van de MRD, de partij die hij van jongsaf kende. Hij is ook opgegroeid in armoede. De bijzonder erbarmelijk en mensonwaardige omstandigheden waarin verzoeker is opgegroeid vormen volgens hen de voedingsbodem voor zijn politiek engagement. Zij vervolgen dat de ouderlingen en buurtbewoners vaak aanhangers waren van de MRD en dat verzoeker koos voor verandering, in strijd voor een meer welvarend land voor zichzelf, medeburgers en kinderen. Zij verwijten de commissaris-generaal dit ganse hoofdstuk in zijn jonge jaren onaangeroerd te hebben gelaten. Zij kaarten aan dat de commissaris-generaal het politiek engagement kapot analyseert door een rationele vraagstelling te hanteren die ver weg staat van het dagelijkse leven. Zij herhalen dat verzoekers intellectueel zwak profiel verklaart waarom zijn antwoorden als vaag worden omschreven. Waarom hij juist in 2018 lid werd en niet op een ander moment, valt niet eenvoudig te beantwoorden.

Voor wat betreft zijn functie leggen verzoekers uit dat hij actief aan ledenwerving deed door zich te verplaatsen in verschillende buurten. Hij trachtte burgers, van wie men wist dat zij niet pro-regime waren, warm te maken om deel te nemen aan samenkomsten van de MRD, om lid te worden en om te debatteren. Daarnaast zou hij ook het vervoer van leden voor zijn rekening hebben genomen. Zijn handelen getuigt volgens hen wel degelijk van een groot doorgedreven politiek activisme. Zijn werk zou ook bijzonder risicovol zijn geweest. Hoewel hij tot drie maal toe werd aangehouden, bleef hij zich voor de zaak inzetten. Zij vinden het niet ernstig dat verzoeker verweten wordt ingestudeerde informatie te hebben verstrekt zoals de oprichtingsdatum en stichter van de partij en evenals de verblijfplaatsen van de voorzitter. Indien verzoeker dit zou hebben ingestudeerd, had hij antwoorden kunnen geven op alle vragen, wat niet het geval was. De antwoorden die hij gaf, stemmen volgens hen overeen met zijn profiel van een laaggeschoolde man met beperkte cognitieve vaardigheden. Verzoekers preciseren dat verzoeker, op de vraag naar de verkiezingen, meedeelde dat de president al geruime tijd aan de macht is en dat hij nu al drie jaar zetelt. Verzoeker legt uit dat hij de verkiezing aldus ook in 2021 situeert, maar wanneer hem een jaartal wordt gevraagd hij 2019 aangeeft. Dit komt echter niet overeen met zijn eerder antwoord, dat wel degelijk juist was. Verzoekers menen dat de werkwijze van de commissaris-generaal de nodige ernst ontbeert. Zij wijzen er nog op dat verzoeker de partij van de president correct benoemde als RPP, maar over RBB sprak omdat er in het Somalisch alfabet enkel een B gekend is en de letter P er geen deel van uitmaakt. Wanneer hij spreekt van RBB dient dit aldus vertaald te worden als RPP. Hij wijst er ten slotte op dat zijn visum geregeld werd door een smokkelaar, dat hij geen link heeft met Frankrijk en dat hij aldus niet afweet van de belangrijke afdeling van de MRD in Frankrijk, wat hem niettemin wordt verweten door de commissaris-generaal.

Verzoekers wijzen erop dat verzoeker verteld heeft over zijn recente aanhoudingen voorafgaand aan zijn vertrek uit Djibouti in 2023. De aanhouding in 2021 zou hij niet vermeld hebben omdat die al bijna drie jaar geleden plaatsvond, hij ervan overtuigd was dat hij de problemen, die geleid hadden tot zijn vertrek, moest uiteenzetten en hij bij de DVZ erop werd gewezen dat hij kort diende te zijn. Zijn relaas verspringt inderdaad in de tijd, maar dit is volgens verzoekers te wijten aan het feit dat hij zich er wat in verloor omdat hij niet weet hoe een chronologisch opgebouwd gedetailleerd relaas te brengen. Zij stippen aan dat verzoeker er niet mee vertrouwd is om een relaas op een gestructureerde manier te formuleren. Verzoeker zou duidelijk aangegeven hebben dat hij de arrestatiebevelen niet persoonlijk ontvangen heeft, hij zou enkel verklaard hebben dat hij ze niet ontving en dat zijn echtgenote thuis was maar niet dat zij die dan zou ontvangen hebben. Hij werd niet bevraagd wie de personen waren die ze in ontvangst hadden genomen, wat voor hen opmerkelijk is, nu verwacht kan worden dat dit zou worden afgetoetst. Uit zijn

relaas blijkt ook dat hij meermaals werd tegengehouden door de politie en dat zijn wagen in beslag werd genomen. Zij verwijten de commissaris-generaal hierop niet te zijn ingegaan.

Ten onrechte wordt verzoekers houding niet in overeenstemming geacht met een gegronde vrees voor vervolging. Zij leggen uit dat verzoeker actief was als zelfstandig taxichauffeur en zijn gezin als enige kostwinnaar onderhield, waardoor het geen optie was om met zijn werkzaamheden te stoppen. Hij gaf ook aan dat hij zijn politieke activiteiten niet wilde stopzetten omdat er anders geen verandering in goede zin zou komen. Er was aldus geen andere optie dan zich aan te dienen. Hij kon de luchthaven naar alle waarschijnlijkheid verlaten omdat zijn dossier nog niet het niveau had bereikt waarop de luchthavenpolitie wordt geïnformeerd over zijn persoon.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus betogen verzoekers dat er geen onderzoek gevoerd werd naar een schending van artikel 3 van het EVRM in geval van terugkeer. Er werd volgens hen geen afdoende onderzoek verricht naar hun levensstandaard, noch naar hun socio-economische achtergrond. Zij menen dat gelet op hun verklaringen, die gestaafd worden door stukken die het CGVS niet betwist *qua* authenticiteit, de nodige voorzichtigheid aan de dag diende te worden gelegd. Twijfel diende volgens hen uitgelegd te worden in hun voordeel. Zij verwijten de commissaris-generaal geen toepassing te willen maken van artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet, zonder hiervoor een afdoende verklaring te bieden.

In een tweede middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet.

Zij wijzen erop dat zij geen kopie van de notities van hun persoonlijk onderhoud hebben ontvangen, waardoor heel wat elementen waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing niet geverifieerd kunnen worden. Dit betreft volgens hen een substantiële onregelmatigheid.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoekers' asielaanvraag kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Djibouti gedood te worden door de overheid omwille van zijn politieke activiteiten bij de oppositiepartij MRD. Hij vreest ook dat zijn kinderen en echtgenote door hem problemen zullen krijgen. Verzoekster vreest dat haar echtgenoot bij terugkeer gedood zal worden omwille van zijn politieke activiteiten en dat zijzelf en hun kinderen geïmigreerd zullen worden indien ze hem niet vinden.

4.3.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zijn beslissing op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeker blijft vaag over zijn zogenaamde politieke activiteiten en zijn kennis van het politieke landschap in Djibouti, zijn partij en activiteiten is zeer beperkt omdat
 - (a) zelfs van iemand met een lager opleidingsniveau verwacht kan worden dat hij een aantal basisvragen over zijn politieke activiteiten, over zijn eigen beweegredenen, over de activiteiten van de partij en over de partij zelf kan beantwoorden;
 - (b) indien hij dermate politiek geëngageerd is en hij zelfs na meerdere arrestaties zijn politieke activiteiten niet stopzet, verwacht zou mogen worden dat hij dit onderwerp zelf aanbrengt wanneer vragen worden gesteld naar wat hij in zijn vrije tijd, als hij niet aan het werk was, deed;
 - (c) verzoeker weinig concreet is over de redenen waarom hij besloot politiek actief te worden en waarom hij besloot dat net in 2018 te doen en verzoekers onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen;
 - (d) de lidkaart niet aantoont dat verzoeker dermate politiek actief was dat hij hierdoor onder de negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten zou staan en bovendien is de lidkaart een handgeschreven document dat gemakkelijk manipuleerbaar is;
 - (e) verzoekers belang van zijn functie van de partij, als enige functie al geloofwaardig kan worden geacht, zeer sterk geminimaliseerd wordt aangezien hij zich beperkte tot wie reeds lid was en mensen uit zijn eigen kennissenkring en niet actief aan ledenwerving deed zoals hij eerder had verklaard bij de DVZ;
 - (f) verzoekers oppervlakkige verklaringen over zijn eigen beweegredenen en activiteiten en zijn kennis van de inhoud van de engagementen en activiteiten van zijn partij in schril contrast staan met de kennis die hij heeft van de geschiedenis en belangrijke leden van de partij, wat bovendien geen doorgedreven politiek engagement aantoont nu dit zaken zijn die in te studeren zijn en die kennis ook in contrast staat met verzoekers laaggeschoolde profiel;
- ii) Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan het door hem beweerde politiek activisme in zijn land van herkomst, kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan de persoonlijke problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid. Bovendien kan omtrent de vervolgingsfeiten het volgende worden opgemerkt:
 - (a) verzoeker heeft over zijn arrestatie in 2021 niets vermeld bij de DVZ;

(b) verzoeker spreekt zichzelf tegen wanneer zijn arrestaties uitgebreider worden besproken;

(c) het is opmerkelijk dat verzoeker amper op de hoogte is van de redenen waarom de overheid leden van zijn partij vervolgt;

iii) Verzoekers gedrag is niet in overeenstemming te brengen met de door hem aangehaalde feiten en vrees omdat

(a) het hoogst onwaarschijnlijk is dat verzoeker zijn politieke activiteiten zou hervatten en verderzetten ondanks de waarschuwing dat hij ermee moest stoppen en hij een eerste maal werd gearresteerd en vastgehouden in 2021;

(b) indien er effectief sprake is van een dergelijk doorzettingsvermogen van verzoeker verwacht kan worden dat hij veel duidelijkere verklaringen aflegt over zijn beweegredenen voor zijn politiek engagement en over de kennis van de activiteiten van de partij;

(c) hij bij aankomst in België de Belgische luchtvaartpolitie heeft voorgelogen en pas toen hij een weigering tot het grondgebied kreeg, besloot een beschermingsverzoek in te dienen, terwijl verwacht kan worden dit onmiddellijk te doen indien er een vrees is omwille van politieke activiteiten;

(d) verzoeker in bezit van een eigen paspoort uit Djibouti is gereisd en verklaarde geen problemen te hebben gehad op de luchthaven. Bovendien moet worden opgemerkt dat het paspoort werd afgegeven op 9 oktober 2023, de dag nadat er een aanhoudingsbevel werd afgeleverd, het niet geloofwaardig is dat “een jongen” hem hiermee zou hebben geholpen en zijn verklaringen over de smokkelaar en het visum niet overeenstemmen met de verklaringen van zijn echtgenote.

iv) De documenten die verzoeker neerlegt wijzigen voorgaande vaststellingen niet nu (a) de voorgelegde lidkaart reeds werd besproken; (b) de kopie van de lidkaart niet ondersteund wordt door geloofwaardige en coherente verklaringen omtrent zijn lidmaatschap van de MRD; de kopie van zijn identiteitskaart en die van zijn echtgenote, geboorteaktes van zijn kinderen en huwelijksaktes louter persoonsgegevens bevatten die niet ter discussie staan; (c) het opmerkelijk is dat verzoeker van bijna alle documenten de originele stukken heeft behalve van de arrestatiebevelen, die het meest verband houden met de redenen voor vertrek uit het land van herkomst, zij niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen en die documenten mevrouw S.S.M. oproepen en niet de heer M.S.S., zoals op zijn paspoort staat genoteerd.

4.3.3. De commissaris-generaal weigert de vluchtelingenstatus toe te kennen aan verzoekster omdat

i) geen geloof kan worden gehecht aan de politieke activiteiten van haar echtgenoot bij de oppositiepartij MRD;

ii) haar verklaringen over de politieke activiteiten van haar echtgenoot eerder vaag zijn en die tegenspreken;

iii) haar verklaringen over de vervolgingsfeiten die haar echtgenoot onderging eerder vaag zijn en met de verklaringen van haar echtgenoot niet geheel overeenstemmen;

iv) zij bij aankomst in België de Belgische luchtvaartpolitie heeft voorgelogen wat betreft haar reismotieven en zij pas toen zij een weigering tot het grondgebied kreeg, besloten heeft om een verzoek om internationale bescherming in te dienen;

v) verzoekster is met haar eigen paspoort uit Djibouti gereisd en verklaart dat zij en haar echtgenoot geen problemen hebben gehad op de luchthaven van Djibouti bij hun vertrek. Bovendien zijn haar verklaringen over de smokkelaar en het verkrijgen van het visum niet in overeenstemming met de verklaringen van haar echtgenoot;

vi) de door verzoekster neergelegde documenten die identiek zijn aan de documenten die verzoeker had neergelegd, niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen en die reeds beoordeeld werden in de beslissing van haar echtgenoot.

4.3.4. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoekers toe om de motieven uit de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijven.

4.3.4.1. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat verzoeker op de oppervlakte blijft over zijn beweegredenen om politiek actief te worden en over zijn keuze voor de partij MRD en dat die vaststellingen ertoe leiden dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn politiek lidmaatschap in zijn herkomstland.

In hun verzoekschrift kaarten verzoekers vooreerst aan dat er te hoge verwachtingen werden gesteld en dat er geen rekening gehouden werd met verzoekers laaggeschooldheid. Verzoeker verklaart inderdaad slechts tot het vijfde leerjaar school te hebben gelopen in zijn herkomstland (AD CGVS, Verklaring DVZ 05.01.2024, punt 11; NPO, p. 6). In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, werd er blijkens de notities

van het persoonlijk onderhoud en zoals terdege toegelicht in de besteden beslissing, door de *protection officer* rekening gehouden met dit aspect bij het stellen van de vragen. Niet alleen werden de vragen steeds op duidelijk verstaanbare wijze geformuleerd, bovendien herhaalde de *protection officer* bepaalde vragen meermaals indien verzoeker aangaf ze niet te begrijpen, tot hij wel in de mogelijkheid bleek een antwoord te formuleren. Voorts kan uit het persoonlijk onderhoud niet worden afgeleid dat verzoeker problemen had met bepaalde vragen te begrijpen in die mate dat het niet mogelijk was om zijn asielprocedure te doorlopen. Zijn laaggeschooldheid en vermeende onmogelijkheid om aan de verwachtingen van de *protection officer* te voldoen, staat overigens in schril contrast met verzoekers kennis van de exacte oprichtingsdatum van de partij, de oprichter van de partij, de USN en de huidige voorzitter (NPO verzoeker, p. 13-15). Indien verzoeker dermate laag geschoold zou zijn om zijn activiteiten en rol binnen de MRD en ook zijn beweegredenen voor zijn lidmaatschap te duiden, is het allerminst aannemelijk dat hij dan wel in staat is om vragen over algemene kennis te beantwoorden. Gelet op het geheel van voorgaande kunnen verzoekers de laaggeschooldheid in hoofde van verzoeker niet inroepen ter verantwoording van de dermate vage en nietszeggende verklaringen zoals verder *infra* besproken. Het betoog van verzoekers kan aan voorgaanden geen afbreuk doen. Zij stellen weliswaar dat verzoeker het woord logo niet kent en dat hij in de war geraakte wanneer hij gevraagd werd de drie woorden van MRD uit te leggen, nochtans blijkt niet dat hij de vraag over het logo niet begrepen zou hebben. Hij antwoordde dat het logo “dat is van de drie woorden” (NPO verzoeker, p. 15). Dat hij in de war zou zijn geraakt wanneer hij gevraagd werd uit te leggen waarvoor de verschillende letters staan, vindt evenmin steun in de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker stelde zelf voor het om dit per letter te vertellen, waarna hij dit deed in de Franse taal (NPO verzoeker, p. 9). Ook in hun verzoekschrift laten verzoekers aldus na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze verzoekers laaggeschooldheid van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen; laat staan dat zij zouden aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissingen. Waar zij nog aanstippen dat verzoeker er niet mee vertrouwd is om een relaas op een gestructureerde manier te formuleren, laten zij wederom na dit *in concreto* aan te tonen. Het betreft geen dienstige kritiek.

Zoals reeds aangestipt kan een beperkte scholing niet verklaren dat verzoeker niet in staat zou zijn om duidelijkheid te scheppen op zijn eigen beweegredenen om een politieke partij te vervoegen en daarnaast om te kunnen weergeven welke activiteiten hij binnen die partij verrichtte. Dat hij hiertoe niet in staat was blijkt wel degelijk uit de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals ook uitvoerig wordt besproken in de bestreden beslissing.

In dit verband is het zeer eigenaardig dat verzoeker, die volgens zijn verklaringen, besloten had om in 2018, nadat hij eerder sympathisant was van de partij MRD, een lidkaart te bekomen, zeer vaag blijft over de reden waarom hij zich precies bij die partij wenste aan te sluiten. De *protection officer* stelde alles in het werk om hier achter te komen door verzoeker hier meermaals naar te bevragen en zijn vragen op verschillende wijzen te formuleren (NPO verzoeker, p. 9-12). Verzoeker kwam echter niet verder dan aan te geven dat hij enthousiast en overtuigd was over hun *policy* en hij van die partij hield (NPO verzoeker, p. 10) om vervolgens aan te geven dat hij van de partij houdt omwille van hun rechtvaardigheid en dat hij die partij verkoos boven een andere omdat het de grootste partij in Djibouti is (NPO, p. 11) en langer bestond dan de andere partijen (NPO verzoeker, p. 12). Met voormelde dermate vage verklaringen, geeft verzoeker echter hoegenaamd geen zicht op de reden waarom hij zich zou hebben geëngageerd binnen de partij MRD wat reeds een negatieve indicatie vormt van de geloofwaardigheid ervan. Zijn geloofwaardigheid komt nog meer op de helling te staan gezien zijn verklaring dat hij zelfs na herhaalde arrestaties omwille van zijn lidmaatschap, en hoewel hij hiermee werd bedreigd, zich desalniettemin bleef inzetten voor die partij. Hij getuigt hiermee van een doorgedreven activisme, waardoor des te meer van hem verwacht kan worden een licht te werpen op de reden waarom hij zich bij de MRD wilde aansluiten en hij zich in de jaren daarvoor als sympathisant beschouwde. Zo lichtte hij toe dat hij omwille van zijn lidmaatschap bij de MRD in 2021 werd gearresteerd, in de gevangenis werd gezet, geslagen werd op zijn testikels, bewusteloos was geworden en omwille van die slagen medische zorgen nodig had waarvoor hij zelf diende te betalen (NPO verzoeker, p. 23). Hij licht toe dat hij werd vrijgelaten maar dat de politie hem meedeelde dat hij niet meer mocht deelnemen aan de activiteiten voor zijn partij en ermee moest stoppen (NPO verzoeker, p. 27). Ondanks die bedreigingen deed hij verder (NPO verzoeker, p. 27) en werd hij in oktober 2023 opnieuw overgebracht naar een cel, hebben ze zijn kleren uitgedaan en hem geslagen (NPO verzoeker, p. 23). Gevraagd of hij tussen die twee arrestaties problemen heeft gekend, gaf verzoeker aan dat zij hem wilden doen schrikken en ze bij hun thuis gingen, waardoor hij soms uit angst bij familie in Balballa ging overnachten en soms ging overnachten op de zetel van de MRD (NPO verzoeker, p. 27). Die angst staat dan weer haaks op het feit dat verzoeker zelfs niet na een derde keer gearresteerd te zijn geweest in november 2023 (NPO verzoeker, p. 28) gewoon bleef verder doen (NPO verzoeker, p. 29). Verzoekers verklaringen, nooit gestopt te zijn geweest met zijn activiteiten voor de MRD ondanks de

mishandelingen die hij zou hebben ondergaan, staan haaks op zijn nietszeggende en uitermate vage verklaringen omtrent zijn effectieve beweegredenen van zijn lidmaatschap. In het licht van voorgaande is het ook eigenaardig dat verzoeker doorheen zijn gehoor dermate gefixeerd lijkt op zijn kaart van de MRD, zoals toegelicht in de bestreden beslissing, maar hiermee hoegenaamd geen zicht biedt op zijn beweegredenen. Indien verzoekers lidmaatschap werkelijk zo een mijlpaal in zijn leven zou zijn geweest, is het uitermate eigenaardig dat verzoekers onderling hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afleggen, wat de geloofwaardigheid ervan ondermijnt. Verzoeker verklaart immers dat hij al getrouwd was toen hij die kaart ontving (NPO verzoeker, p. 11) en dat hij voordat hij de kaart ontving enkel sympathisant was (NPO verzoeker, p. 9), terwijl verzoekster verklaart dat hij al actief was in de partij toen zij trouwden (NPO verzoekster, p. 8). Nu hun vlucht precies is ingegeven door de problemen die zijn ontstaan nadat verzoeker actief zou zijn geworden binnen die partij, betreft dit een frappante tegenstrijdigheid die betrekking heeft op de kern van het vluchtrelaas en de geloofwaardigheid verder ondermijnt. Gelet op voorgaande kunnen verzoekers' verklaringen niet overtuigen voor wat betreft verzoekers politieke overtuiging voor de partij. De originele lidkaart MRD (AD CGVS, documenten voorgelegd door asielzoekers, stuk 1) wordt aldus niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen omtrent dit lidmaatschap. Evenmin wordt zij ondersteund door andere documenten in het rechtsplegingsdossier. Bovendien en zoals op goede gronden wordt toegelicht in de bestreden beslissing betreft de lidkaart een handgeschreven document, wat eenvoudigweg manipuleerbaar is. De lidkaart op zich kan gezien het geheel van de verklaringen en overige documenten in het administratief dossier, niet voldoende worden geacht om aan te nemen dat verzoeker lid zou zijn geweest van een politieke partij in zijn herkomstland. Verzoekers betoog in het verzoekschrift, dat de bijzonder erbarmelijk en mensonwaardige omstandigheden waarin verzoeker is opgegroeid, de voedingsbodem vormen voor zijn politiek engagement, vindt hoegenaamd geen weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud en betreft niet meer dan een blote bewering, die niet ernstig is.

4.3.4.2. Vervolgens leggen verzoekers evenmin geloofwaardige verklaringen af omtrent de activiteiten die verzoeker zou hebben verricht binnen de partij MRD, wat eveneens een smet werpt op de geloofwaardigheid van zijn lidmaatschap.

Verzoekers antwoorden, wanneer hij gevraagd wordt zijn activiteiten binnen de partij toe te lichten, zijn dermate vaag dat zij geenszins aannemelijk zijn. Verzoekers verklaring bij de DVZ, dat hij actief aan ledenwerving deed (AD CGVS, Vragenlijst verzoeker, punt 3.3) vindt geen enkele weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoekers verklaringen afgelegd bij het CGVS staan daarmee veeleer in contrast nu hij aangeeft dat hij niet sprak met mensen die hij niet kende, maar wel sprak met de leden van de partij (NPO verzoeker, p. 12). Indien hij enkel spreekt met mensen die al lid zijn van de partij, wijst dit bezwaarlijk op een actieve verwerving van leden, zoals zij tevergeefs trachten voor te houden doorheen hun verzoekschrift. Ook waar hij nogmaals gevraagd werd welke opdrachten hij kreeg van de partij, maakte hij geen enkele melding meer van het verwerven van leden. Hij stelde enkel dat ze samenkwamen in ontmoetingsplaatsen en onderling met elkaar spraken (NPO verzoeker, p. 12-13). Voor zover al zou kunnen worden aangenomen dat verzoeker bepaalde activiteiten verrichtte voor de partij MRD, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat hij allerminst getuigt van een belangrijke functie, doch eerder van een uitermate beperkte rol. Dit wordt ook ondersteund door de verklaringen van verzoekster. Gevraagd wat de rol van haar man was binnen de partij, gaf zij immers aan dat hij geen grote rol had, maar één van de jongens was die in de wijken werkte (NPO verzoekster, p. 8).

Verzoekers betoog in het verzoekschrift is niet van die aard voorgaande vaststellingen en de motieven in de bestreden beslissing te ontcrachten. Waar zij stellen dat verzoeker niet begreep wat er bedoeld werd met 'vrije tijd', heeft de *protection officer* nochtans verduidelijkt dat hij bedoelde wat hij deed wanneer hij niet aan het werk was (NPO, verzoeker, p. 6). Dat hij dan geen enkel gewag maakt van zijn politieke activiteiten, is wel degelijk een element dat nefast is voor de geloofwaardigheid ervan, zoals op goede gronden wordt toegelicht in de bestreden beslissing.

4.3.5. Gelet op voorgaande maken verzoekers aldus hoegenaamd niet aannemelijk dat hij lid is geweest van of activiteiten heeft verricht binnen de MRD. Zij maken aldus evenmin aannemelijk dat verzoeker in de negatieve aandacht zou zijn beland van de Djiboutiaanse autoriteiten. Dientengevolge kan evenmin geloof worden gehecht aan de persoonlijke problemen die verzoekers zouden hebben gekend omwille van dat lidmaatschap. Bovendien zijn verzoekers' verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten *an sich* evenmin aannemelijk.

4.3.5.1. Ten eerste doet het verbazen dat verzoeker, indien hij reeds in 2021 gearresteerd en geslagen werd omwille van zijn politieke activiteiten, hiervan geen melding heeft gemaakt wanneer hij bij de DVZ

gevraagd werd een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn herkomstland. Dat verzoeker verzocht werd om die feiten kort weer te geven, verantwoordt op geen enkele wijze waarom hij geen melding zou maken van een eerste arrestatie, terwijl dit nochtans de eerste maal was dat verzoeker geconfronteerd werd met problemen. Bovendien werd hij naar eigen zeggen geslagen op zijn testikels en had hij na afloop medische zorgen nodig. Dat verzoeker dan dergelijke gebeurtenis, die een dermate impact moet hebben gehad op verzoeker, onvermeld laat wanneer hij gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die hem ertoe aangezet hebben zijn herkomstland te verlaten, komt de geloofwaardigheid ervan allerminst ten goede. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als het gegeven dat hij reeds in 2021 gearresteerd en geslagen werd en gedurende één dag werd opgesloten niet zou hebben vermeld. Verzoeker is voorts ook tegenstrijdig waar hij enerzijds verklaart dat hij na zijn laatste arrestatie van de elfde maand 2023 besloot te vertrekken (NPO verzoeker, p. 24), terwijl hij eerder aangaf dat hij besloten had om te vertrekken toen hij zijn paspoort had aangevraagd (NPO verzoeker, p. 20). Deze tegenstrijdigheid heeft opnieuw betrekking op de kern van verzoekers vluchtrelaas en ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid ervan. Waar zij in het verzoekschrift trachten aan te tonen dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid tussen hun verklaringen onderling omdat verzoeker nooit verklaard zou hebben dat de aanhoudingsmandaten afgeleverd werden aan zijn echtgenote en zij hierbij de commissaris-generaal verwijten hem niet gevraagd te hebben wie deze dan wel in ontvangst had genomen, laten zij na hierop het antwoord te bieden. Indien verzoeker niet thuis was zoals hij beweert, en verzoekster het aanhoudingsmandaat niet in ontvangst zou hebben genomen en zij menen dat de commissaris-generaal diende te vragen wie dit dan wel had gedaan, kan minstens worden verwacht dat zij dit duidelijk toelichten in hun verzoekschrift. Dat zij dit niet doen, zet de vaststelling dat hun verklaringen niet aannemelijk zijn, alleen maar kracht bij.

4.3.5.2. Dat ten aanzien van verzoeker een aanhoudingsmandaat zou zijn afgeleverd omwille van bepaalde politieke activiteiten, wordt op geen enkele wijze ondersteund door geloofwaardige verklaringen. De kopieën van de arrestatiebevelen (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 2 en 3) kunnen de ongeloofwaardig bevonden verklaringen niet herstellen. Zo vermelden zij eigenaardig genoeg dat 'Mme' zich moet aanbieden, wat lijkt te wijzen op verzoekster en niet op verzoeker. Daarnaast maken zij geen enkele melding van de reden waarom hetzij verzoeker, hetzij verzoekster zich dan wel zou moeten aanbieden bij het 4^e arrondissement. Zij vertonen aldus geen verband met het vluchtrelaas zoals ten berde gebracht door verzoekers. Bovendien gaat het inderdaad slechts om kopieën waarvan de bewijswaarde relatief is daar zij door eenvoudig knip- en plakwerk gefabriceerd kunnen worden. De gebrekkige bewijswaarde en inhoud van die documenten, samen bekeken met de ongeloofwaardig bevonden verklaringen, doen aldus geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen en motieven zoals weergegeven in de bestreden beslissing.

4.3.6. Dat verzoekers er ten slotte in zijn geslaagd om ondanks het feit dat verzoeker werd gearresteerd en vastgehouden in 2021 en 2023 en hij onder aanhoudingsmandaat zou zijn geplaatst, toch in staat waren om op legale wijze en in bezit van een eigen paspoort voorzien van een visum het land te verlaten, zonder hierbij problemen te hebben gekend en aldus zonder hierbij in de negatieve aandacht te zijn gelopen van de Djiboutiaanse autoriteiten is wederom nefast voor de geloofwaardigheid van hun asielrelaas. In dit verband dient er nog op te worden gewezen dat verzoekers verklaringen, dat een onbekende jonge man hen zou geholpen hebben met het bekomen van een visum allerminst aannemelijk is te meer nu verzoekers er wederom zeer vaag over blijven op welke manier dan precies hij hen geholpen zou hebben (NPO verzoeker, p. 21: *“wat heeft hij dan precies gedaan om u te helpen? Hi heeft gesproken met de persoon bij wie ik het dossier moest indienen, zij zaten allebei binnen, ik kan precies niet weten wat zij hebben tegen elkaar gezegd, maar ik zag hem praten”* (NPO verzoeker p. 21)). Dat zij de luchthaven naar alle waarschijnlijkheid konden verlaten omdat verzoekers dossier nog niet het niveau had bereikt waarop de luchthavenpolitie werd geïnformeerd over zijn persoon, betreft niet meer dan een losse bewering, die geen steun vindt in de stukken van het rechtsplegingsdossier en moeilijk te rijmen valt met de aanhoudingsbevelen waarvan verzoeker het voorwerp zou uitmaken.

4.3.7. Artikel 57/5quater, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat schriftelijk een kopie kan aanvragen van de notities van het persoonlijk onderhoud. Wanneer deze aanvraag de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud bereikt, betekent de commissaris-generaal de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat alvorens een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen. Er wordt verder in deze bepaling gesteld dat de kopie van de notities door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt betekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/2.

Artikel 57/5quater, § 4 van de Vreemdelingenwet bepaalt evenwel dat wanneer onder meer artikel 57/6/1, § 1 wordt toegepast, *quod in casu*, een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming. Verzoekers beweren dat zij geen kopie van de notities van hun persoonlijk onderhoud ontvangen hebben. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt nochtans dat hun raadsman hierom heeft verzocht (NPO verzoeker, p. 2).

De Memorie van Toelichting bij artikel 57/5quater, § 4 van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 54 2548/001, p. 100) bepaalt wat volgt: *“Ten slotte bepaalt de vierde paragraaf dat zodra de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming, gezien deze procedures korte termijnen voorziet. Dit betekent logischerwijs dat men niet zal wachten op de opmerkingen van de verzoeker of van zijn advocaat om een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen. De eventuele opmerkingen in verband met de overeenstemming van de notities met de inhoud van het persoonlijk onderhoud zullen worden onderzocht in het kader van de beroepsprocedure”*. Uit de toelichting blijkt dat het de wil van de wetgever is dat de eventuele opmerkingen van verzoeker in het geval van toepassing van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet (zoals *in casu* het geval is) zullen worden onderzocht in het kader van de beroepsprocedure.

Het vermoeden van instemming met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud geldt, gelet op het feit dat hen de mogelijkheid ontnomen werd om dienaangaande opmerkingen te formuleren, dewelke de commissaris-generaal desgevallend – overeenkomstig artikel 57/5quater, § 3 van de Vreemdelingenwet – had moeten onderzoeken alvorens de bestreden beslissingen te nemen, niet *in casu*. Verzoekers hebben in het kader van onderhavig beroep de mogelijkheid om hun opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken, wat zij *in casu* uitvoerig hebben gedaan zoals blijkt uit hun uiteenzetting van het eerste middel en waaromtrent *supra* werd geoordeeld.

Verzoekers tonen derhalve niet *in concreto* aan welke nadelige gevolgen deze handelswijze voor hen zou hebben gehad of op welke wijze deze handelswijze van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissingen. Aan de bestreden beslissingen kleven bijgevolg geen onregelmatigheden die door de Raad niet kunnen worden hersteld.

4.3.8. In acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel van voorgaande bevindingen voldoende determinerend om, in navolging van de commissaris-generaal, te besluiten dat aan de voorgehouden problemen en vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht en dat verzoekers hun beweerde vrees voor vervolging door de Djiboutiaanse overheid bij terugkeer naar Djibouti bijgevolg niet aannemelijk wordt gemaakt. Dit zelfs daargelaten een onderzoek naar welke antwoorden wel en welke antwoorden niet gegeven konden worden op algemene vragen omtrent het politieke landschap en de partij MRD. Het betoog in het verzoekschrift kan geen afbreuk doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissingen, die steun vinden in het administratief dossier en in hun geheel overeind blijven. De overige door verzoekers neergelegde documenten (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 4 t.e.m. 10) doen voorgaande vaststellingen niet ombuigen daar zij louter betrekking hebben op de identiteitsgegevens die niet betwist worden en geen verband houden met de problemen die verzoekers menen gekend te hebben. De motieven dienaangaande in de bestreden beslissing blijven ook overeind.

4.3.9. In deze is niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van

vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, voeren verzoekers geen concrete elementen aan op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Djibouti.

4.4.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoekers de door hen voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebben gemaakt. Bijgevolg kan ook niet aangenomen worden dat verzoekers bij terugkeer naar Djibouti omwille van de aangehaalde vluchtmotieven een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet zouden lopen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoekers maakten immers doorheen hun verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Djibouti zouden hebben gekend.

4.4.3. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element ontwaard worden dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekers voeren - door in algemene termen te verwijzen naar de mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM bij terugkeer - geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet,

Er ligt geen informatie voor waaruit blijkt dat er in Djibouti actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekers geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde bezwaren kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één maart tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO